

Біблійний Прапор

*«Пошли Своє світло та правду Свою, - вони мене будуть провадити ...»
Псалом 43:3*

«Підійміть над Народами Прапора»

— Ісаї 62:10 —

ЗМІСТ:

Реституція, від знищення до відновлення	34
Служіння ангелів	38
Ангели, чи ми справді знаємо, які вони	41
Ті, що приходять від сходу та заходу	48

РЕСТИТУЦІЯ

ВІД ЗНИЩЕННЯ ДО ВІДНОВЛЕННЯ

ЗГАДУВАННЯ У ВСЬОМУ СВІТІ про знищення Всесвітнього Торговельного Центру та втрата життя страшною кількістю людей в одній трагедії об'єднали людей багатьох народів у спільному горі. В річницю 11 вересня суспільство в країні, як і люди по цілій землі, оголосили хвилину мовчання – виявляючи цим жестом вираз своєї солідарності з людьми в Сполучених Штатах. Хоча більшість вбитих були громадянами США, біля 80 держав також втратили своїх громадян в теракті, що підкреслює глобальний розмір терору того дня.

Впевнено здіймаючись в небо, вежі близнюки були символом величі Нью-Йорка і становища міста як одного з великих фінансових центрів світу. Терористичний акт

на цій гордій будівлі, великий за своїм масштабом, є злим у замірі і зухвалим в реалізації; він пробудив пильність суспільства на приховані внутрішні небезпеки.

ВНУТРІШНІЙ ТЕРОР

Від початку історії правителі завжди боються терористів, підіривних елементів всередині держави, які чітко нищать їх владу, і тому вони застосовують багато методів, аби їх знищити.

Партизанські війни, які велися повстанцями «Тамільські Тигри» у Шрі-Ланці, несподівані напади в'єтнамських вояків під час французької і американської війни в південно-східній Азії, напади баскських сепаратистів в Іспанії чи криваві напади Ірландської Республіканської Армії в північній Ірландії – всі вони є елементами того самого багатостороннього обличчя конфлікту, і не дивлячись на те, що вони виникають в різних суспільних та економічних сферах, вони мають подібну ціль – повалення й знищення пануючого порядку. Усі такі спроби виникають з мотивів, які є менш чистими, але тому, хто вчиняє напад, вони здаються правильними. Глибина упередження однієї групи щодо іншої є незвична і часто перевищує можливості розуміння їх причин. В щораз більшій мірі громадяни втягуються в ці акти помсти, іншими словами – у боротьбу.

ДЖЕРЕЛО КОНФЛІКТУ

Хоча безпосередні причини ненависті, боротьби і прихованих нападів на беззахисних мають своє джерело в місцевій чи державній політичній ситуації, їх коріння проникає глибоко в психіку людини. Переступ, який лежить в основі падіння в Едемі, зруйнував мир розуму і близьку сполуку, якою тішилися Адам і Єва. Там було посіяне насіння сьогоdnішнього конфлікту. Перший

слід цієї смуги зла можна побачити у вбивстві Авеля його братом Каїном. Підштовхнуті противником, люди стали войовничим родом і серед них вкорінювалися схильності до суперечок і незгоди. *По природі людство є незадоволеним, тому що втратило спільність з Богом.* Ця дисгармонія є основною причиною боротьби від початку історії аж до сьогоднішнього дня.

САТАНА – ТЕРОРИСТ

Сатана є першим терористом. Його найбільш ганебним злочином було навмисне вбивство людської раси (Ів. 8:44). Розставляючи сім'ї для першої пари, Адама і Єви, по причині їх незнання і браку досвіду зі злом, він засудив їх та їх потомство на процес умирання, ускладнений наслідками гріха, помноженими його руйнівними впливами на наступні покоління.

Розміри диявольського терору є занадто страшними, аби їх зрозуміти: тисячі мільйонів страждених і вмираючих, які хляться під тягарем праці на планеті, часто неприяний для життя, розумово, морально і фізично деградованих, відтятих від Божого Джерела Життя, щодо Якого сатана утримував в несвідомості свої жертви. Нічого дивного, що у Святому Письмі він є названий противником! Він виразно протиставляється всякій моральності й праведності, незважаючи на біль і стогін своїх жертв; він є садистським гнобителем. В своїй безбожній амбіції, щоб бути «рівним Всевишньому», колись славний Люцифер втратив своє почесне і привілейоване місце в небі, змінюючи його на служіння його самолюбним цілям тирана над землею. Незадовго до потопу він отримав на свій бік армію впавших ангелів, які під його керівництвом розширили сферу діяльності, описану Апостолом Павлом як «теперішній злий вік» (Гал. 1:3,4, порівняй з Ів. 12:31).

Сатана погорджує будь-якими проявами наближення людства, разом та індивідуально, до Божих принципів і доріг, застосовуючи усі можливі чинники, щоб їх перекреслити. Способи його атаки охоплюють схиляння до гріха та самодеградації й перекошування або заперечування будь-якого знання, яке сприяє духовному освіченню. Він навіть приймає участь в актах фізичного знищення та нищення природного середовища, як в історії про Йова (1:6-22).

ВСЕСВІТНІЙ ТОРГОВИЙ ЦЕНТР

Був резиденцією близько 500 підприємств, включаючи вітчизняні та закордонні фірми, як також морські компанії. Там працювало біля 50 000 людей. Оцінюється, що біля 250 000 людей щоденно знаходилося в обох будинках, включаючи туристів.

Всесвітній Торговий Центр (The World Trade Center) був відкритий у 1973 році, і на той час дві вежі Центру були найвищими хмарочосами на землі. Пізніше цей титул отримала висотка The Sears Tower в Чикаго. Тепер найвищі в світі будинки The Petronas Towers в Куала-Лампур, Малайзія (висота 452 м).

Статистичні дані WTC:

Вага веж: 1,5 мільйонів тон.

Площа: 4645 м² на один поверх.

Час будівництва: 7 років (завершене в 1973 році).

Вартість будівництва: 1,5 мільярда \$ по курсу 1973 року.

Число користувачів: біля 50 000.

Електромережі: 19 308 км.

Висота: 417 м (Перша Вежа) і 415 м (Друга Вежа).

Кількість поверхів: 110.

- Побудовані Управлінням Порту Нью-Йорка і Нью-Джерсі на початку 70-х років, вежі The World Trade Center були на той час найбільш відомим прикладом каркасних (швидко монтуюваних) будинків. Каркасні будинки укріплюються вбудованими на невеликих проміжках колонами і балками в зовнішніх стінах. Колони і балки в кожній вежі створювали несучу сталеву конструкцію, яка разом з внутрішнім ядром витримувала тиск сильних вітрів, які вдарили в будинки такої висоти. Кожна вежа відхилялася приблизно на 90 см від вертикалі під час сильних штормових вітрів.

- Вежі The World Trade Center були так сконструйовані, щоб не тільки були стійкими до сильних вітрів, але також, щоб витримали просідання будинків, пов'язане з їх навантаженням. Оскільки вежі були збудовані на поверхні 24 000 м² повзучого ґрунту, фундамент кожної з них повинен був бути вбудований на понад 21 м нижче рівня землі, щоб вони стояли на твердій скелі.

- 26 лютого 1993 року в підземному гаражі однієї з веж вибухнула бомба, утворюючи кратер шириною 7 метрів і глибиною в п'ять поверхів. Загибло 6 осіб і понад 1000 були поранені. Вежі прибрали, відремонтували і знову відкрили через місяць після вибуху.

Приховано, видаючи себе за ангелів світла, сатана і його прибічники ловлять людство в пастку різного роду гріха та зіпсуття, а також спотворюють і неправдиво представляють майже всі дані Богом правди, замінюючи їх фальшивими науками. Він впливає на серця людей, щоб вони чинили зло,

стверджуючи, що це є добро (2 Кор. 11:14). Ймовірно його найбільш нікчемними блудами є ті, які пов'язані з долею людини після смерті.

ПЕКЕЛЬНИЙ ОГОНЬ

До жаху тих, які падали на землю в зруйнованих вежах, деякі християни могли додати жажливі думки невіруючих, коли вони роздумували над смертю і безоднею вічних мук, які відкривались перед ними. Погляд, що нерозкаяний, невіруючий чоловік чи жінка, піде після смерті до палаючого пекла, повного мук і безкінечного страждання, визнається за головну доктрину багатьма християнами, які в іншому випадку можуть виявляти співчуття.

Недостатньо сказати, що такий погляд до невимовної шкоди додає також зневагу. Таке розуміння перевертає дійсність догори ногами. Оскільки знищення двох потужних будинків вбивчими викрадачами та виникаючи з того втрати життів були б нічим в порівнянні з масовим ув'язненням душ у безбожній прірві страждань, якою управляє головний Божий противник. Такий погляд представляє самого Бога як великого руйнівника. Ми повинні позбутися такого розуміння і відкрито протистояти йому. Його підтримування є діяльністю на користь великого терориста сатани, Божого противника, і поглибленням нищівної сили жахливих дій, вчинених 11 вересня.

Вчення про вічні муки, в поєднанні з гнітючими релігійними і світськими системами, було вигадане сатаною, щоб приховати правду на тему процесу спасіння. Впроваджуючи думку про непростимість гріха і його жахливих наслідків, сатана побільшив тягар колективного сумління людей, відвертаючи їх увагу від виразних і повних надії обітниць про прощення і спасіння, які походять від співчутливого Бога.

В стародавньому світі, подібно, як і сьогодні, незліченні маси людства часто вели марне й коротке життя, без надії на заспокоєння розгніваних богів. Бог Єгова, Отець нашого Господа Ісуса Христа і Дарувальник всякого доброго та досконалого дару, був представлений сатаною таким самим чином. Після провокації він готовий вразити вибухом гніву, який мав бути втихомирений добрими вчинками. *А з кінцем життя чекала можливість вічного вогню.* Нічого дивного, що так багато вчених людей

відкидає сьогодні таке вчення, як і саме християнство, вважаючи, що воно підтримує його.

В Єв. Луки 13:4 Ісус каже: «Чи ви думаєте, що ті вісімнадцять, що башта на них завалилась була в Сілоамі й побила їх, – чи думаєте, що ті винні були більш за всіх, що в Єрусалимі живуть? Ні, кажу вам; та коли не покається, то загинете всі так!» Всі ми загинемо – помremo. Ісус не має тут на думці спосіб смерті, але стан, в якому хтось буде під час смерті. Віруючий, який покавсяся, помирає з надією і в Божих руках. Час і випадковість є визначальними у випадку решти, як читаємо в Еклезіаста (9:11). Для невіруючого можливість спасіння не відміняється, вона є *відкладена* на час смерті. Ніхто, хто не виявляє віри й покаяння, не отримає спасіння. Але Бог визначив окремий день спасіння для тих, яким тепер бракує віри (Дії 3:19-21; 17:31).

РЕСТИТУЦІЯ РУЙНУВАННЯ – ВІДБУДОВА

В Діях Апостолів 3:20,21 (NIV) читаємо:

«Ісус ... має лишатися в небі, аж прийде час, коли Бог направить все, про що він провіщав давно через всіх святих пророків Своїх».

Цей вірш дає ключ до розуміння теперішньої ситуації. Прокляття Адама тисячі років тероризує людську родину, руйнуючи її надії і мрії, структуру суспільства, як також руйнуючи її особисті та спільні наміри. Нічого дивного, що в цих страшних умовах більшість людей має труднощі у відшуванні Бога. Але Він вже розробив програму відбудови, і частину цього проекту ми знаходимо у Святому Письмі.

Слово «направити» має величезне значення. Воно обіцяє повернення всіх втрачених речей в Едемському саду – тих речей, які були, і тих, які ніколи не наступили, тому що Бог стримав добірні благословенства від блукаючого світу. Через упадок людини людська раса була запроваджена в цю довгу ніч гріха, в якій Бог дозволив на панування зла. Цей дозвіл зла ніколи не був призначений, – і йому ніколи не буде дозволено, – щоб знищити людську родину. Його ціллю було швидше навчання людства щодо вищості відносної вартості чесноти над пороком, життя *проти* смерті, щоб здобути таким чином знання могло зберегти відновлення на кращий день, який прийде.

Неможливо достатньо навчитися без досвіду. Кожен літак, незалежно від того, як добре представлений на стадії комп'ютерного проектування і перевірений в найбільш сучасному аеродинамічному тунелі, мусить в кінці бути збудований і піднятий в повітря. Тільки тоді він може бути належно оцінений. Ми вчимося через поступування. Жодне теоретичне знання не могло б навчити людство, що «гріх... міцно грішний» (Рим. 7:13). Через страждання приходить співчуття і гріке знання, що життя в теперішньому світі не є задовольняючим. І порівняно небагато з-поміж мільярдів тих, які живуть на землі, втішаються добробутом і комфортним життям, і яких потреби та вимоги є в більшій мірі забезпечені, виявляють співчутливе розуміння та невимовне занепокоєння щодо того, що дари життя не є властиво розподілені. Це співчутливе розуміння спонукає їх до несення допомоги і добродійних жертв, яке у великій мірі було виявлене в наступні місяці після трагедії у Нью-Йорку.

ЙОГО МИЛОСЕРДЯ НЕ РОЗЧАРУЄ

Власне таким є наш Бог: Милосердним, і таким, що дарує. Він так полюбив людство, що тоді як люди ще були Його ворогами, Він послав свого Єдинородного, скарб свого серця, щоб Він помер за всіх (Ів. 3:16; Рим. 5:8-10). Гарантуючи, що ця жертва принесе всьому людству, кожному народу, те, що всі мають запевнене – *повну і достатню можливість отримати вічне життя*, не в теперішньому, а в наступаючому світі – в земному Царстві. Ті, які помирають у невірі, не є мучені пекельними стражданнями, але, як це гарно описує Святе Письмо, сплять в смерті – є несвідомі. (Екл. 9:5). Цей стан смерті є правдивим значенням слова *hades*, використаного в Новому Заповіті (*шеол* у Старому Заповіті). (Більше інформації на цю тему в першому спеціальному номері БП).

Як читаємо в Ісаї 25:6-8 (NIV), під символом гори – яка представляє наступаюче земне Боже Царство – Всевишній має намір:

приготувати свято з багатих страв для всіх людей, гостину із дозрілого вина – із найкращого м'яса та кращих вин.

І Він на горі цій понищить заслону, що покриває всі народи... Він назавжди поглине смерть. Владика Господь витре сльози з кожного обличчя; він усуне ганьбу народу Свого з усієї землі. Говорить Господь.

Вислів «говорить Господь» записаний для нашого запевнення, що плани і цілі Бога не можуть бути змарновані ані знівечені. Він зобов'язаний своєю власною справедливістю, що Його воля виконається і, не дивлячись на наявний хаос та безнадійність, що з'являються довкола нас, Він не забариться виконати те, до чого зобов'язався (Іс. 45:22,23; Євр. 6:13-18).

РАХІЛЬ ПЛАЧЕ

«Чути голос у Рамі, плач та ридання гріке: Рахіль плаче за дітьми своїми, не хоче потішена бути за діти свої, – бо нема їх» (Єр. 31:5).

Так народ, як і світ в загальному, оплакує своїх померлих. І ми не маємо сумнівів, що дні сліз ще не закінчилися. Цей світ мінливий і не може запропонувати тривалої безпеки. Нам шкода великого числа життів, які померли в похмурих віках, і які ще помруть; багато з них з почуттям своєї безнадійності. Наша надія не лежить в урядах чи в озброєнні, але в Бозі Небес. Натхнений Ним писар продовжує (16,17 в., NIV):

Стримай голос свій від голосіння, і від сльози свої очі, бо є нагорода для чину твого, говорить Господь, і вони вернуться з краю ворожого! І для твого майбутнього є сподівання, – говорить Господь, – твої діти повернуться до своєї власної землі!

Ми піднімаємо свої голови і радіємо надією, яку ласкавий Бог Небес прищепив в серця людей, і ми знаємо, що надходить кращий день, в якому сатана буде позбавлений сили і всі люди будуть оцінювані не на підставі їх багатства і влади, але віри і каяття, а також сповненого турботи співчуття до ближніх. Для всіх таких людей доброї волі Господь запропонує обітницю життя, мир і безпеку без кінця. Щоб ці ідеали можна було досягти, Христос помер і воскрес, щоб міг притягнути до Себе всіх. (Ів. 12:32; Рим. 8:19-21).

BS № 799, '02, 110-113; SB № 176, '02, 110-113

СЛУЖІННЯ АНГЕЛІВ

«Ангел Господній табором стає кругом тих,
хто боїться його, – і визволяє їх» (Пс. 34:8)

Є ПЕВНІ ТРУДНОЩІ у зв'язку з будь-якими спробами уявити собі великого Єгови, Його характер і Його силу. Здається, Святе Письмо вказує, що Бог використовує різні способи виявлення своєї сили своєму народові – євреям під час Єврейського Віку і християнській Церкві у Євангельському Віці.

Ми вважаємо, думка, що слово *ангел* може означати якусь діяльність або силу, оживлену чи не оживлену, яку Бог хотів би використовувати у зв'язку з служінням, не була б невласивою. Бог міг би зробити вітер чи полум'я вогню своїм посланником. Він міг би зробити своїм посланником того великого Архангела чи ангела нижчого рангу. Бог міг би використати як свого посланника будь-що або будь-кого, щоб наділити його необхідною силою. Подібно як представник Сполучених Штатів, їдучи до іншої країни, був би прийнятий, не дивлячись на його особисті здібності чи становище.

Святе Письмо не подає нам подробиць того, яким чином Всесильному відомі наші молитви, думки, слова і потреби, і, звичайно, це не є обов'язковим. Ми не думаємо, що обмежений розум може зрозуміти Бога. Він є занадто величний для нашого розуміння, більше того, занадто могутній, щоб ми могли цілком зрозуміти всі Його сили, Його здібності.

Тим не менше, ми можемо зрозуміти певні речі щодо Бога, і тому Святе Письмо запрошує нас досліджувати про Нього, згідно Його Об'явлення. Припущення, що Бог є на кожному місці, в кожному куточку всесвітнього простору, здається недоречним і Біблія про це не вчить. Важко прийняти також припущення, що Бог знає про кожного малого головастика, комаху чи бактерію або, що Він навіть знає про кожен вчинок кожної особи з людського роду, яких є мільярди.

Якби ми обмежили Божу увагу до посвячених Йому осіб, їх і так було б надто багато, а якби Бог намагався зрозуміти багатьох людей і зайнятися ними особисто, то

це й так здається нам неможливим. Тому ми не повинні сподіватися такого способу діяльності зі сторони Бога.

Людина, яка намагалася б займатися особисто тисячею осіб і знати все, що з ними відбувається, була б визнана за дуже нерозумну. Він швидше мав би різних посередників, через яких виконував би свою волю стосовно цієї тисячі людей, і завдяки їх посередництву знав би, що було зроблене, і ці люди дізналися б від них, яка є його ціль стосовно цієї праці. Його загальне знання про справи не означало б, що він був би присутній в кожній кімнаті кожного дому чи, що звертав би увагу на кожну особу в один і той самий момент.

СЛОВО «АНГЕЛ» ВІДНОСИТЬСЯ ДО ДУХОВНИХ ІСТОТ

Ми схильні думати, що слово «ангел», використане Псалмистом в процитованому вірші, відноситься до духовних істот. Причиною такої думки є те, що перед П'ятидесятницею Господні об'явлення давалися майже виключно за допомогою духовних істот.

Ці останні часто матеріалізувалися, а потім підлягали дематеріалізації, зникаючи з очей. Святе Письмо зазвичай вказувало, що Бог в ті часи займався своїм народом через службу ангелів.

Що стосується Віку Євангелії, який, власне, закінчується, ми віримо, що Бог виявив таку велику турботу в поступуванні з духовним Ізраїлем, як це чинив по відношенню до тілесного Ізраїлю, однак, духовний Ізраїль більше зближується до Бога, як Дім Його Синів, аніж тілесний Ізраїль, як Дім Слуг. Але Бог очікує від Дому Синів багато кращого способу поступування, ходіння вірою, а не видінням. Отже тому Божі об'явлення для них не скеровані до їх природних почуттів. Тим не менше вони є так само правдиві.

«ОЧІ ГОСПОДНІ»

Ми читаємо, що «очі Господні дивляться по всій землі, щоб зміцнити тих, у кого все їхнє серце до Нього»; і також, що «очі Господні на кожному місці – позирають на злих та на добрих» (2 Хр. 16:9; Йов. 34:21; Прип. 15:3; Єр. 16:17; 32:19; Зах. 4:10). З тих слів не виникає думка, що Бог особисто бачить кожний індивідуальний вчинок кожної особи на землі, але що Бог черпає знання про справи цілого світу через свою силу, своїх представників. Він є надто потужний і надто мудрий, щоб дозволити на розвиток всесвіту без забезпечення засобів для утримування контакту з ним.

Ці «очі», про які тут ідеться, є Господнім впливом, Його силою *комунікації* за допомогою різних чинників. Немає різниці, чи Його сила проявляється і чи Його воля виконується через ангелів чи через інші сили або чинники – не інакше було б з нами у виконанні наших прагнень. Наприклад, якби ми хотіли знати про певні справи, що діються у віддаленому місці, ми могли б використати задля цього різні методи. Ми можемо з'єднатися з кимось по телефону, переслати повідомлення поштою чи в електронному вигляді, можемо зв'язатися через Інтернет, вислати послання чи поїхати туди особисто. Отож, навіть в людському суспільстві існує багато способів комунікації і перевірки інформації.

В теперішньому часі, коли людство володіє різними способами реалізації своїх намірів, ми можемо більше оцінити нашого Небесного Отця, роздумуючи про Нього як про Істоту, яка має досконалу здібність комунікації зі своїми дітьми і використовує для цього різні засоби зв'язку. Бог має засоби, які, без сумніву, набагато перевищують наші. Він не об'явив нам цього виразно, поза твердженням, що Він поінформований про все, що стосується нас, як також про всі справи, що стосуються світу.

ЯК СЛУЖАТЬ АНГЕЛИ

Бог каже нам, що ангели є Його слугами і що вони опікуються Його народом. «Чи не всі вони духи служебні, що їх посилають на службу для тих, хто має спасіння впадкувати?» (Євр. 1:14). Вони не служать в значенні безпосереднього постачання нам хліба, приготування їжі чи будівництва наших будинків – вони не служать в жоден з тих способів. Отже, як вони нам служать? Ми не можемо знати достовірно, як вони

нам служать, окрім того, що каже наш Господь Ісус, що ангели Божих «малих» завжди дивляться на обличчя Отця і завжди мають доступ до Нього (Мат. 18:10).

Факт, що ці ангели є представниками Божих «малих», означав би, що вони мають прямий доступ до Бога і є негайно вислухані. Яка була б інша користь з прийняття ангелів перед Божим лицем, якби вони не мали нічого переказати? Згідно нашого розуміння, Бог отримує знання про наші справи і задіяність за допомогою способів, з якими ми не ознайомлені. Однак ми можемо вважати, що посередниками, які використані для цього, є, головним чином, ангельські посланці.

Директори кожної корпоративної чи фінансової установи мають певні закони і правила, які регулюють всю діяльність підприємства. Також Бог має певні закони, які керують природою. Тому не треба, щоб ми молилися до Бога про обертання землі навколо власної осі чи про прихід наступного дня. Ми можемо бути впевнені, що Всемогучий, Той Єдиний, який представляє точну Справедливість і безкінечну Мудрість, має закони, які управляють цілим Його всесвітом, що ангели мають розуміння цих законів і що вони є посланниками Єгови, так як земний суд може визначити когось для засідання в архіві і збирання інформації.

НАШ ГОСПОДЬ ІСУС Є ГОЛОВНИМ ПОСЛАННИКОМ

Якщо в поєднанні з нашим віршем ми також збережемо в розумі слова, які наш Господь сказав перед своїм вознесінням: «І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно, аж до кінця віку» (Мат. 28:20), то ми зрозуміємо, що Господь Ісус є Головним Посланником, тобто Ангелом Єгови. Він, звичайно, також був Головним Посланником до Євангельської Церкви. Тому, згідно нашої думки, Бог управляє світом через ангелів та інших посередників, а особливо опікується своїм народом через нашого Господа Ісуса Христа, який є Головою всіх Божественних духовних сил і наглядає над усіма справами Єгови.

Ми були прийняті до школи Христа. Він є нашим Учителем. Коли ми в молитві приходимо до Отця, то не легковажмо цього Учителя, але приходьмо через Його ім'я і не думаймо, що Отець Його легковажить. Ісус є представником Отця, коли займається нами. Однак ми не повинні думати,

що Господь Ісус має під своїм особистим наглядом кожну деталь цього світу, але радше, що ангели інформують Його про все, що є необхідним, і що тут діють певні принципи. Нам здається, що це є розумним і логічним порядком Божих дій.

В світлі факту, що Церква була піддана спеціальному керівництву Господа Ісуса, не буде перебільшеною думка, що Єгова стає табором довкола свого люду через Ісуса, і що ангели є під Його управлінням. Як сатана є вождем своєї групи ангелів, так наш Господь має ангелів під своїм керівництвом і є їх Князем.

Ми читаємо про те, що зробив Олександр Великий і що зробив Наполеон Бонапарт. Незважаючи на те, що вони мали тисячі підвладних, які виконували їх накази. В такий самий спосіб ми думаємо про духовних істот, які знаходяться під наглядом і керівництвом Ісуса Христа. В Його руку Бог дав велику силу на небі і на землі (Мат. 28:18). Всі Божі ангели були Йому піддані (Євр. 1:6), і через них, під керівництвом Господа, ведеться нагляд за всіма справами Божого люду.

ВИЗВОЛЕННЯ РІЗНИМИ СПОСОБАМИ

Наш вірш далі розвиває цю думку, що ангел, який оточує опікою Господній народ, «визволяє його». В минулому Господні діти інколи визволялися в чудесний спосіб. Деякі були звільнені з в'язниці, а інші ні. Деякі були визволені від меча, а інші не були.

Ми повинні приймати Божу волю, якою б вона не була. Але, щоб ми були здібні це зробити для нашого духовного добра, нашого остаточного добра, ми мусимо собі усвідомити, що умови і вимоги, завдяки яким ми були прийняті Богом, ґрунтувалися на нашому повному відданні в Його руки. Належний страх, тобто честь, для Господа напевно допровадить нас до повного піддавання під Його опіку, керівництво й головування. Наші життєві досвіди показали, які ми нездатні належно керувати собою. Господь визволить кожного з нас таким способом, який принесе нам найбільшу міру благословенств.

В часи Апостолів Святий Петро був звільнений із в'язниці через Господнього ангела, який з'явився йому у людській подобі. Це принесло користь не лише для Апостола, але також для цілої Церкви, по-

казуючи їй, що Господь є цілком здібний опікуватися своїм народом, даючи йому цінні уроки.

І хоча ці зовнішні маніфестації не відбуваються в теперішньому часі, ми, однак, отримуємо інші благословенства, які є більше ніж винагородою за ті зовнішні докази, які тепер не були б для добра посвячених. Ми можемо сказати за Апостолом, що все допомагає на добро тим, які люблять Бога, покликаним згідно з Божою «постановою» (Рим. 8:28). Ми повинні покладати цілковиту довіру на Нього за те, що ми знаходимося завжди під Його найкращою опікою.

КОЖЕН СВЯТИЙ МАЄ СВОГО АНГЕЛА СЛУЖИТЕЛЯ

Ми віримо, що кожен з Божого народу, відповідно до того, наскільки він є правдивою Божою дитиною, має usługуючого духа, істоту, ангела, який опікується його справами. Цей ангел далі звітує перед Господом. Якщо Бог бачить, що таке поступання є мудрим і слухним, то це означає, що ми повинні повністю довіряти Його Мудрості. Все, що Бог не наказав би, повністю нас задовольняє, ми є впевнені, що це є слушно і в повній згоді з Божим характером.

Ми вважаємо, що цей принцип є показаний в Книзі Пророка Даниїла. Даниїл молвився і невдовзі його молитва була вислухана. Ангел Гавриїл, який був Господнім посланником до Даниїла, вияснив йому певні справи. Вже на початку його прохань Господь мав намір дати йому відповідь. Гавриїл був посланий перед усім для того, щоб поінформувати Даниїла, але його затримали певні інші обов'язки. Факт спізнення ангела не повинен насувати нам думки, що Даниїл чи хтось інший з Господнього народу колинебудь був знехтуваний. Тоді як менш суттєві справи Даниїла були під керівництвом ангела нижчого рангу, його важливі справи були довірені самому Гавриїлу, як уповноваженому, який діє для добра Даниїла та інших важливих справ. Сталося певне зволікання і Гавриїл згадав, чому воно мало місце, а саме, що князь Персії чинив йому опір на протязі 21 дня.

В іншому місці ми вказали, що теперішній Вік Євангелії відрізняється від Єврейського Віку і попередніх віків; що після початку віку Євангелії припинилися зовнішні маніфестації, такі як дари Святого Духа – дари uzдоровлення, говоріння мовами, пе-

рекладання мов, розпізнавання духів – і відвідини ангелів (подробиці в нашій брошурі «Говоріння Мовами»). Під час Віку Євангелії Божою волею було, щоб Духовний Дім Ізраїлю ходив вірою, а не видінням, і що через те після повного зорганізування Церкви було б невластивим чекати на з'явлення ангелів з метою зовнішньої маніфестації їх присутності.

Але, не дивлячись на це, Господні ангели сьогодні продовжують опікуватися Господнім народом. Господь завжди цікавиться духовним Ізраїлем. Тому ці ангели дбають про нас, наглядають наші справи і є для нас Божими посередниками чи каналами спільності, через які ми пізнаємо Його волю. Це є спільність в значенні провидіння над нами, що веде до тієї чи іншої провіденціальної події, але діє вона не тими способами, які виражаються листом чи такими звуками, як мова.

СВЯТІ АНГЕЛИ НЕ З'ЯВЛЯЮТЬСЯ НАШИМ ЧУТТЄВИМ ОРГАНАМ

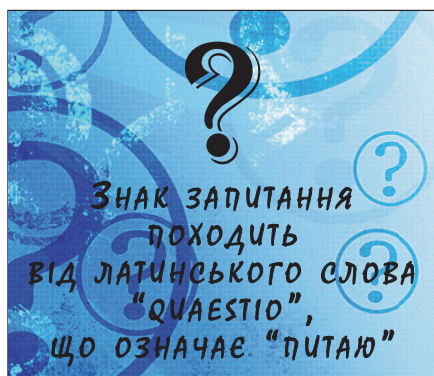
Ми не подаємо думки, що ангели шепчуть до наших вух. Ми вважаємо, що ангели, які тепер шепчуть до вуха, це ті самі, що влаштовують сеанси, піднімають столи, спілкуються за допомогою дощок уїджа (з алфавітом, аби отримати відповіді під час спиритичних сеансів), маятників, автоматичних листів та інших видів спілкування зі спиритичними медіумами, і саме вони є злими духами, упавшими ангелами.

Зростаюча популярність поглядів Нью Ейдж (Нового Віку) широко відкриває двері для тих злих духів, щоб вони мали вплив на великі маси людей і зводили їх. Згідно нашого розуміння, святі ангели не робили б нічого подібного.

Господній народ теперішнього віку повинен знаходити інструкції у Його Слові. Немає жодної потреби звертатися до гороскопів, книги Мормонів, Розенкрейцерів, спиритизму чи Нової Думки, до ясновидців чи сили надприродного слуху, чи будь-яких інших особистих речей за допомогою яких багато хто намагається вказати Господню волю в кожній справі. Всі вони є сільцями противника і його демонів. Господній народ не повинен брати участі в таких справах (деталі в наших брошурках «Спіритизм – це демонізм», «Сучасний і Стародавній Спіритизм», «Сатана, Сатанізм, Демонізм і Екзорцизм»).

Послідовники Христа мають Біблію і невидиму опіку святих ангелів, які заспокоюють їх потреби, передбачливо стережуть і керують їх справами. Це для нас дуже важливо і є великою потіхою. Ми маємо запевнення Його Слова, що жодна волосина не впаде з нашої голови без відома нашого Отця. Нехай наші розуми відпочивають, усвідомлюючи той факт, що Бог, через служіння ангелів, успішно і досконало реалізує свої цілі у Христі для своїх дітей.

BS № 731, '97, 9-12; SB № 114, '97, 57-61

АНГЕЛИ ЧИ МИ СПРАВДІ ЗНАЄМО, ЯКІ ВОНИ?

Вони є всюди. На малюнках, як оздоба на прикрасах і на американських поштових марках. Вони є молоді і пухкі. В певний незрозумілий нам спосіб вони є добрими до нас і піклуються про нас. Здається, що ангели сьогодні викликають велике захоплення. Але якими є ці істоти насправді? З Біблії ми знаємо, якими ангели не є. Звичайно, це нас не здивує, що їм не по-

трібні крила. Вони також не є тими підштовхувачами до кохання амурами з казки. Ангели є *серйозними*. Вони виконують справжню важливу працю. Природа цих захопливих істот і праця, яку вони виконують, – добра і зла, – представлена в двох статтях цього номеру. Ми віримо, що після їх дослідження Читач по іншому бачитиме цих особливих істот, і щодо Бога, Який їх

створив, буде мати глибше визнання. «І Анголів, що не зберегли початкового стану свого, але кинули житло своє, Він зберіг у вічних кайданах під темрявою на суд великого дня» (Юди 6).

В наших працях є багато думок щодо до-свідчення або проби для Божих ангелів, пов'язаних з гріхопадінням людини (див. *Студії Святого Письма*, Том 5, 418-419 с., Том 6, 627-632 с., і брошуру «*Спіритизм Стародавній і Сучасний*», 110-112 с., пол.). Така проба вірності Божих ангелів була властивою. Тим не менше, ми можемо сказати, що це було б неможливим, якби не відбувалося в обставинах, пов'язаних зі створенням людини в таких умовах, які дійсно мали місце. Проба усіх тих досконалих істот, які існували в досконалих умовах, повинна була б показати їх вірними щодо Господа і Його різних розпоряджень, усвідомлюючи, що в кожному випадку вони були благі, наймудріші і найкращі.

Ми зауважуємо, що гріх, як хвороба, символічно представлений у Святому Письмі як проказа, і що спокуса прийшла з причини відмінності людей від ангелів: людство мало здібність розмноження свого виду.

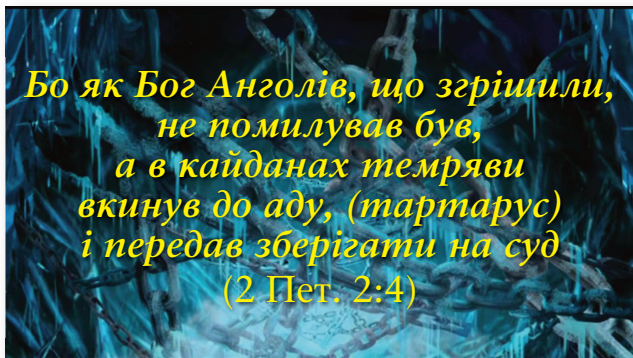
Ця здібність була спокусливою, і Святе Письмо нам говорить, що багато ангелів воліли залишити свій власний стан чи житло, щоб поєднатися з людьми і мати участь в цій земній здібності розмноження

(Юди 7). Звичайно, ми повинні зрозуміти, що Божий план по відношенню до них є набагато кращий, аніж ми могли б самі уявити. Ми повинні покладатися на Боже запевнення, що їх рівень існування був до того часу вищий, ніж стан людини. Коротше кажучи, вони повинні були б бути задоволені, радісні у виконанні влади, використанні прикмет і благословень, які раніше щедро дав їм Отець. Так було у випадку багатьох з них, але не всіх. Про упадок тих ангелів говорить також Апостол Петро: «Бо як Бог Анголів, що згрішили, не помилював був, а в кайданах темряви вкинув до аду, і передав зберігати на суд» (2 Пет. 2:4), а ще більш детальний опис є в Бутті 6:1-5.

Проаналізуємо те, що ми представили вище: ангели, що відпали від ласки, були обмежені до *Тартару* (гр. *Tartarus*), атмосфери нашої землі; це відокремило їх від святих ангелів; вони були зв'язані «кайданами темряви», які, від потопу, унеможливають матеріалізування в людській постаті і змушували їх – якби вони хотіли, щось зробити по відношенню до людства – робити це в таємний спосіб, через своїх агентів, медіумів, чародіїв і т.п. Тому ці впавші ангели, знані в Біблії як «злі духи», «демони» і «духи неправди» довгий час від потому Ноя діють в обмеженні темноти, хоча тепер впавші ангели ловлять людство в пастку через розповсюдження фальшивих доктрин – особливо через вчення, що ті, які є мертві, в дійсності не померли, але є живими як духовні істоти – і через так звану комунікацію з «померлими», що фактично є спритним обманом. Таким чином вони намагаються *утвердити своє власне твердження*, що «померлі» є «живими»! В дійсності це було обманом сатани в Едемському саду – «умерти – не вмере», точне *перекручення* виразної Божої заяви: «смертю помреш» (Бут. 3:3,4).

ЯК ВОНИ ТЕПЕР ЛОВЛЯТЬ У СІЛЬЦЯ СВОЇ ЖЕРТВИ

Ми вважаємо, що нашим обов'язком є сказати християнам, а також нагадати усім посвяченим братам, що знаходяться в сфері нашого впливу, щоб остерігалися перед небезпеками спіритизму, окультизму (включно з гіпнотизмом) і т.д., а також хитрим підступом та обманами злих ангелів, що мають місце в наш час. Від часу до часу ми довідуємося про людей, котрі мали досвід з «літаючими тарілками», зі спіритичними медіумами, духовними «повідомлен-

нями» (прямими чи посередніми), столиками уїджа, видіннями та іншими духовними матеріалізаціями. Ці демони можуть матеріалізуватися, вести розмови і бути дуже переконливими; вони можуть приймати вигляд, спосіб поведінки та голос особи, яку вони з себе вдають. Прикладом цього є демон, що видавав себе за брата Рассела (R 4736, 6-12 абз.).

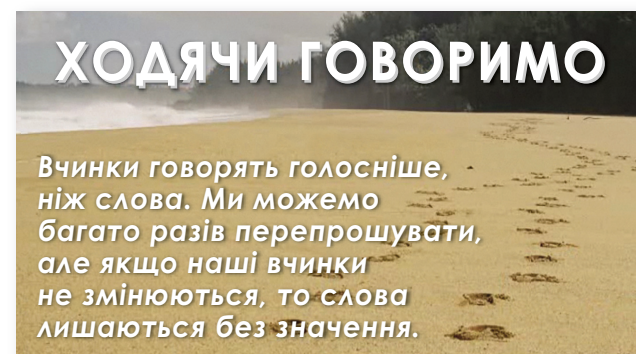
Здається, що разом з поступаючим в'язанням сатани, «князя демонів», «князя, що панує в повітрі» (Мат. 12:24; Еф. 2:2), відбувається поступове звільнення демонів з їх «кайданів темряви» (2 Пет. 2:4; Юди 6). Їх зв'язки з людством та їх таємничі практики та обмани здаються набагато більш поширеними та результативними сьогодні, аніж тоді, коли була дана Обітниця Господеві (1908) для захисту Господнього люду 107 років тому. Людське суспільство щораз більше деморалізується та підлягає зіпсуттю під їх злим впливом. Зауважмо, наприклад, як низькі та неморальні стандарти (якщо ми взагалі можемо їх назвати стандартами) панують сьогодні в музиці, мистецтві, різьбярстві, танці, літературі, кіно, радіо, телебаченні, суспільній культурі і т.д. В кожній сфері і в кожному напрямку швидко росте беззаконня. У нас є причини вважати, що в міру того, як послаблюються обмеження, накладені на впавших ангелів, і відбувається поступ людського суспільства, матеріалізування демонів та розбещеність людей буде відповідно зростати, поки умови не стануть дуже подібними до тих, що описані в Бут. 6:1-5.

Ці злі духи, незадоволені діями людей в якості своїх медіумів, намагаються «попутати» або «мучити» людей так, щоб використовувати їх тіла, як ніби вони були їх власними, що може статися тільки тоді, коли покірні їм особи піддають свій розум під їх вплив. Коли чиясь воля через послух стає зламана, певне число тих упавши духів

може попутати таку особу, доводячи свою жертву до безумства. В одному випадку наш Господь запитав ім'я нечистого духа й одержав відповідь: «Леґіон» (Мар. 5:9), бо багато духів заволоділи тим попутаним. Коли Господь вигнав демонів, вони увійшли в стадо свиней, яке, охоплене безумством, кинулося в море і втопилося. Наші теперішні розважання особливо відносяться до суду тих упавших духів, про які ми читаємо: «Хіба ви не знаєте, що ми [святі] будемо судити Анголів?» (1 Кор. 6:3).

ПРОПОВІДЬ ХРИСТА ДО УПАВШИХ АНГЕЛІВ

Ми вже розглянули питання надії цих ангелів і зауважили спосіб, в який Христос їм проповідував через свою смерть і воскресіння – проповідував у в'язниці духам, які були неслухняні за днів Ноя – ангелам, які не зберегли свого початкового стану. Наш Господь не міг їм проповідувати усно, коли був у гробі, але проповідував їм через свої страждання, смерть і воскресіння. Стара приказка добре це виражає: «Вчинки говорять голосніше за слова».

Ми можемо бути певні, що сатана і ті упавші ангели знали Господа і ретельно спостерігали за всім, що стосувалося Його земного життя, смерті і воскресіння. Чи ж вони не казали: «Я знаю Тебе, хто Ти, Божий Святий» – що Ти Месія? (Мар. 1:24). Тоді як святі ангели спостерігали за кожною справою, впавші ангели були особливо зацікавлені тим виявом Божої любові для людського роду, яка перенесла Відкупителя з небесного рівня на земний рівень існування, і потім ціною Його смерті, щоб відкупити Адама і його рід, оскільки карою була смерть.

Ангели знали Божу думку про справедливість. Їх власний досвід був ілюстрацією того і досвід людства подібно свідчив про це. Але тут була проявлена Божа любов

БОГ РАДІЄ В СПРАВЕДЛИВОСТІ

Находить "день...
справедливого Суду Бога,
що кожному віддасть
за його вчинками" – Рим. 2:5-8

і співчуття, і це несло допомогу деградованому роду Адама. У воскресінні нашого Господа вони також усвідомили собі, що Його послух приніс Йому чудову нагороду і велике вивищення, що Він повстав із гробу як потужна Божественна істота, учасник Божественної природи. Вони спостерігали за цим зі здивуванням.

Пошукаймо тепер думки Пастора Рассела на тему справедливості: «Іноді християни бачать в Біблії доктрину любові і забувають, що є урок, який попереджає любов. Це урок справедливості – праведності. Перш за все – справедливість, потім – любов, така повинна буди засада, що керує всіма нашими діями щодо інших. Кожен, хто не буде схильний до справедливості в такій мірі, що буде охочий радше понести певні втрати, аніж вчинити несправедливість, не отримає уділу в Царстві». Так, Біблія завжди показує Бога як великого Речника Справедливості!

Чи ж ми можемо сумніватися, що ці події, як натякає Апостол, були великою проповіддю, зрозумілим уроком для них? Ці світлі, розумні й мудрі істоти, безсумнівно, зрозуміли, що якщо Бог так багато зробив для Адама і його грішного роду, то Він буде схильний, колись у майбутньому, виявити певну ласку також і для них. Звичайно, ми слушно можемо припускати, що деякі з тих упавших ангелів, побуджені надією поєднання з Богом у майбутньому, негайно почали направляти свою поведінку і намагалися жити в більшій згоді зі справедливістю. Ми можемо припускати, що такі ніколи більше не обманювали людство і не виступали проти нього, хоча надалі є ув'язнені, мають надію й чекають на певне розуміння зі сторони Господа під час суду великого дня.

ОТОЖ, МИ ЗАПИТУЄМО: ЯКИМ БУДЕ ЇХ СУД?

Маючи в нашому розумі ці факти, – що це має бути суд і що це означає пробу, – ми запитуємо, яким буде вид цієї проби, тобто суду. Слово, перекладене на *суд* в Посланні Юди 6, це грецьке слово *krisis*, а його першим значенням є *рішення, постанова*, відтак – *проба* з ціллю прийняти рішення. Це означає, що у випадку тих упавших ангелів рішення *ще не прийняте* і що вони мусять перейти певне випробування чи пробу, яка вирішить результат.

Господнє Слово виразно вказує, що не дивлячись на поступування Бога в міжчасі, незмінність Його суду вказує на те, що *ніхто*, за винятком тих, які будуть в повній згоді з принципами праведності, не буде мати вічного життя; всі інші будуть повністю знищені без надії повернення до життя. Тому не може бути жодного сумніву щодо результату проби. Як слова Апостола, що упавші ангели є збережені на суд, *krisis*, на пробу, так і пізніший вираз, що святі будуть судити ангелів, показують, що справа ще не вирішена по відношенню до їх усіх, що, однак, є надія для тих упавших ангелів, які широко зізнаються у своїй поганій поведінці і повернуться до послуху Господеві.

Коли наступить цей суд? – на початку великого дня, ближче до його закінчення, чи може буде тривати цілий Христовий день? Ми відповідаємо, що на суд людства потрібна ціла тисяча років і Бог для цього визначив Тисячоліття. Оскільки людина є не-свідомою, обманеною і ослабленою по причині досвідчень під пануванням гріха і смерті, а також по причині інтриг тих злих духів, тому буде потребувати особливої поради та допомоги. Бог приготував своїх представників, Церкву, Голову і Тіло, задля суспільного, розумового, морального і фізичного піднесення людини під час Тисячоліття, і його проба, тобто екзамен, буде проходити на протязі цілого того періоду. Бог оцінить готовність кожної людини прийняти і скористатися з допомоги різних благословенних чинників, які будуть тоді доступні. Отож *ціле* Тисячоліття є в Біблії назване *Днем Суду* людини. Як Апостол заявляє, Бог «визначив день, коли хоче судити поправді весь світ» (Дії 17:31).

Якщо йдеться про впавших ангелів, то Святе Письмо не говорить, що цілий Вік Тисячоліття є зарезервований на їх день

суду. Дійсно, ми можемо здогадатись, що це не було б ні потрібним, ні властивим, бо ніколи не підлягаючи вироку смерті, вони так само є жи-

ві і досконалі в своїй структурі, як були завжди, і що будь-яка переміна, можлива в їх випадку, відбувається в розумі, їхній волі. Знання цих ангелів є великим, оскільки на початку вони знали доброту, святість і чистість, а не як у випадку людини, обмеженої до пізнання гріха і злих речей. Більше того, вони бачили Боже поступування в різні періоди історії людства: найперше по відношенню до Ізраїлю під керівництвом їх образного посередника, Мойсея, і образної угоди, Закону; далі бачили Христа, позаобразного Мойсея, і були свідками проголошення Євангелії на протязі цілого того віку та її впливу на тих, які були через неї властиво розвинуті, що doprowadило їх до посвячення і наслідування Ісуса.

Отже, нам видається, що ці впавші духи мусять дещо навчитися на тему добра і зла, і що суд або проба, яка приходить на них, не буде вимагати такого довгого процесу, як у випадку з людьми. Їх суд означатиме доведення їх до прийняття рішення, остаточної проби їхніх сердець, їхньої волі, щодо праведності й гріха – гармонію з Богом чи сатаною. Щоб дозволити таку пробу, *krisis* (гр. *krisis* означає: суд, рішення, засудження, карання, процес, справедливість, проба – прим. перекл.), будуть необхідні

особливі умови, в яких ці ангели будуть мати можливість чинити зло або протистояти спокусі й чинити добро.

Як ми вище сказали, без сумніву, деякі з них вже поступили згідно з проповіддю про смерть і воскресіння Христа, про об'явлення Божого люблячого характеру і надію, яка є їхнім натхненням по відношенню до майбутнього. Можна було б сказати, що умова проби буде такою для усіх під час цього Віку Євангелії – чи твердо вони будуть тривати в опозиції до гріха і тих, які є пов'язані з ним, чи піддадуться і будуть приймати участь у гріхах. Але, згідно Святого Письма, звичайно буде певна *вирішальна* деталь їх проби, яка вирішить подальшу долю усіх упавших духів – «*krisis* великого дня».

Ми пізнали й увірували в ту любов, що Бог її має до нас. Бог є любов, і хто пробуває в любові, пробуває той в Бозі, і в нім Бог пробуває! – 1 Ів. 4:16

ТЕПЕР МИ ЖЕВЕМО В ЧАСІ KRISIS

Враховуючи всі ці умови й розважання, стверджуємо, що тепер ми живемо в часі цього *krisis* – що обмеження темряви, що було накладене на тих впавших ангелів, мало тривати тільки до цього критичного моменту, тобто суду «великого дня». Ми розуміємо, що цей великий день Господа хронологічно розпочався в жовтні 1874 року, і тому ми можемо певні, що з того часу їх «матеріалізування» стають дедалі більш поширеними. Визнаючи, що в цих справах є багато обману, ми вважаємо, що доказ на те, що трапляються чисельні справжні з'явлення, – матеріалізування, – в яких дух, що уособлює мертву особу, приймає матеріальне тіло, що має масу і різні подібні до людських риси, є надто сильний, аби можна було піддавати його сумніву.

**Господь чинить правду та суд
для всіх переслідуваних.
Він дороги Свої
об'явив був Мойсеєві,
діла Свої дітям ізраїлевим.
Щедрий і милосердний Господь,
довготерпеливий
і многомилостивий. – Пс. 103:6-8**

Одна посвячена сестра – яка колись була спіритичним медіумом – розповідала, що в кімнаті її дому, коли двері були закриті, дух матеріалізувався перед нею в постаті чоловіка, що підійшов до неї. Він сильно схопив її за плече – в цей самий момент її брат відкрив двері до кімнати і матеріалізація миттєво зникла.

В іншому випадку, брат, який колись загравав зі спіритизмом, побачив привида, що вдавав із себе його померлу дружину, яка протягувала до нього руку. Він відмовився подавати руку, натомість звернув своє серце в молитві до Господа з проханням про звільнення його з-під влади противника. привид зник.

Газета «Щоденні Вісті» в Санбарі, Па., розповіла в лютому, що нещодавно одружена дев'ятнадцятирічна жінка, разом зі своїм чоловіком, визнали і були заарештовані за вбивство одного чоловіка, коли той відповів на оголошення Списку Крейга в газеті. Після цього визнання жінка заявила, що вбила принаймні 22 людини, правдоподібно за період більш як 6 останніх років, в рамках її участі в сатанинському культі. Влада зайнялась вивченням її заяв.

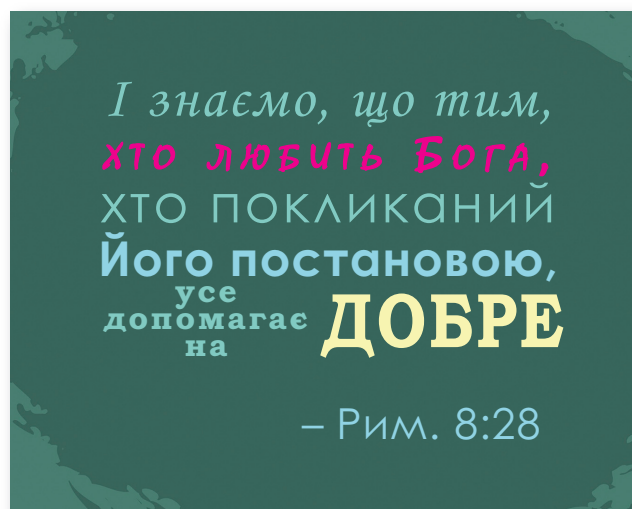
Маючи можливості доступу до мережі завдяки комп'ютерам і шукаючи по запиті «спіритичний матеріалізм», ми можемо знайти багато свідчень про такого роду дії ангельських сил. Коли ми увімкнемо телевізор, то можемо знайти багато програм, що розповідають про те, як духи поселяються в старих будинках чи готелях. Ми можемо почути про мисливців за духами, котрі з сучасними камерами та інфрачервоним світлом прикладають багато зусиль, щоб вловити зображення духа. Буде правильно, з точки зору Господнього Слова, уникати перегляду таких програм по телебаченню.

Як бачимо, ці злі духи мають особливу силу й свободу щодо тих, які колись піддалися цікавості щодо викликання духів. Ми маємо тут ще одну причину повторити нашу пораду, щоб Господній народ *повністю відкидав* усе, що має зв'язок зі спіритичними медіумами, сеансами, гіпнозом і надприродним сприйняттям чи будь-якими формами окультичного ворожіння за допомогою маятника, дошки уїджа чи інших речей подібного роду. Намагання демонів перешкоджати нам зазвичай по-

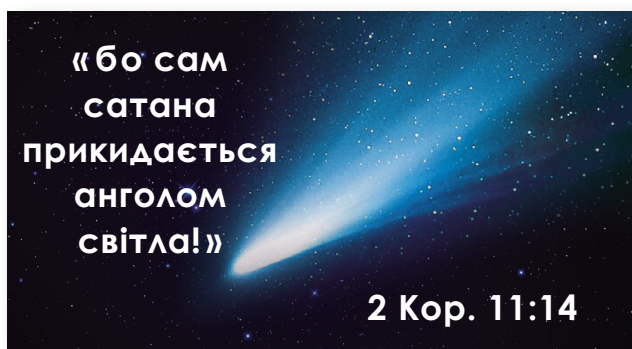
в'язані з чимось, що викликає нашу цікавість. Ми радимо, щоб Господній народ обмежив свою цікавість і вважав злом таке нав'язування як небезпечні початки того, чого під кінець ми не будемо в стані опанувати.

«О ДУШЕ, СТЕРЕЖИСЯ»

Коли ці злі духи намагаються нас турбувати, відповідною поведінкою буде звернення до Господа з вірою і довір'ям, наказуючи в ім'я Господа Ісуса злому духові відійти. Ми не повинні боятися їхньої сили проти нас доти, доки ми належимо Господу і поступаємо в нашому щоденному житті не згідно волі тіла, а згідно духа.

Пам'ятаймо слова нашого Господа звернені до Пілата: «Надо Мною ти жадної влади не мав би, коли б тобі зверху не дано було» (Ів. 19:11), а також запевнення Апостола: «І знаємо, що тим, які люблять Бога і які покликані Божою постановою, усе допомагає на добре» (Рим. 8:28). Більший є Той, хто за нас, ніж всі, які проти нас. Якби противник мав силу зробити нам кривду, то зробив би це вже давно. Вірш в заголовку першої статті говорить: «Ангол Господній стає табором кругом тих, хто боїться [шанує] Його і визволяє їх» (Пс. 34:8).

СУСПІЛЬНІ УМОВИ БУДУТЬ ПОПІРШУВАТИСЯ

Апостол заявляє, що демонам подобається представляти себе за чистого, доброго, «ангела світла» (2 Кор. 11:14), щоб таким чином можна було успішно шкодити. Однією з приємностей злих осіб є провокування інших до гріха і поганого поступування. Ми не можемо забути додати до цієї картини свідоцтво Апостола, що відноситься до теперішнього часу. Він засвідчує, що оскільки християнство не прийняло правди з любові до неї, але надало перевагу неправді, – хотіло вірити, що померлі живуть, хоча Святе Письмо говорить, що мертві не мають жодної надії окрім воскресіння, – тому Бог дасть їм сильні ілюзії, щоб вони повірили у неправду, бо не знайшли жодного задоволення в Правді, – що всі вони можуть бути засуджені, – виявившись негідними займати становище серед Вибраних в Царстві. Кажучи про цей час, наш Господь також через пророка сказав: «За те, що народ цей устами своїми наближується, і губами своїми шанує Мене, але серце своє віддалив він від Мене, а страх їхній до Мене – заучена заповідь людська, тому Я ось ізнову предивне вчиню з цим народом, вчиню чудо й диво, і загине мудрість премудрих його, а розум розумних його заховається» (Іс. 29:13,14).

На завершення, щодо часу суду упавших ангелів можемо сказати, що під час Віку Тисячоліття, коли праведність буде мірилом, а суд вагою, і коли ніхто не зможе шкодити ані зробити кривди у цілому святому Божому Царстві, не буде можливим, щоб упавші ангели мали проходити якусь особливу пробу, пов'язану з людством – дійсно, здається, тоді їх проби закінчатся – безперечно, тоді вони будуть мати менш можливостей і тому менше спокус, аніж тепер.

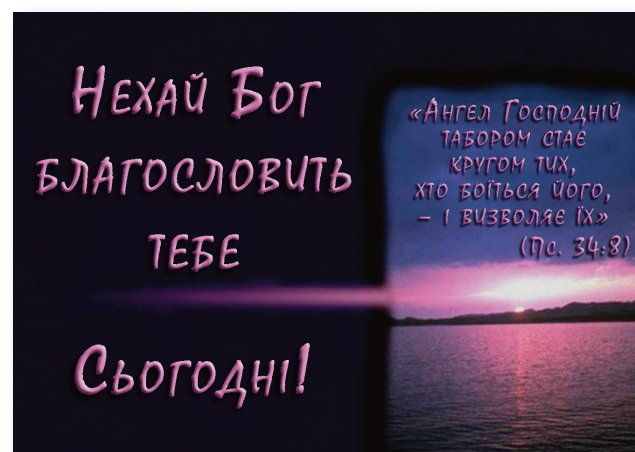
Отже, ми приходимо до висновку, що в теперішньому часі безпосередньо відбувається суд над ними – що дозвіл на пошук і використання різних методів матеріалізування й комунікації з людством, забезпечить тим ангелам особливу пробу і досвідчення, що є назване їх судом, *krisis*, і часом їх проби, що названий їх судом, і їх час проби доведе, які з них жалкують за гріх і в серці є тепер вірні Богу. І в той же час, було так передбачено, щоб це збігалося

з періодом часу утиску людства – з «днем гніву та об'явлення справедливого суду Бога» (Рим. 2:5).

Коли ми розважаємо над Божим Словом, то приходимо до висновку, що розв'язання і звільнення цих демонів з «кайданів темряви» буде зростати, і правдоподібно дуже швидко. Ми можемо сподіватися зростаючого зацікавлення суспільства окультизмом та екзотичними, «таємничими» ідеями, а такі умови дають добре підґрунтя, на якому можуть діяти демони. Ми могли б тремтіти від думки про майбутнє, де будуть панувати злі впливи, неморальність і загальне беззаконня. Однак, нашою метою не є викликати зайву тривогу з причини теперішніх злих умов, але радше звернути увагу на розпорядження, що дають охорону і захист, які Бог запевнив; а посвячені, що з них користають, можуть бути збережені в досконалому спокої та безпеці. Ми вважаємо, що в певний спосіб існує охороняючий вплив, що оточує людських істот, котрий оберігає їх від нікчемних намагань і впливів сатани та його ангелів, хіба що люди підкоряють їм в певному значенні свою волю або дадуть дозвіл. Ми віримо, що цей охороняючий вплив є різнорідним у випадку посвячених. «Ангел Господній табором стає кругом тих, хто боїться його, і визволяє їх» (Пс. 33:8; 124:1). Твердження сатани щодо Йова є підтвердженням цього погляду: «Хіба ти не оголошував його та його дім» (Йов 1:10, Хом.).

Ми були б у розпачі, якби не Божа обітниця Царства, яке надходить під пануванням Христа. Однак надходить кращий день, в якому всі речі на небі і на землі будуть поєднані в Христі (Еф. 1:10). Слава нехай буде Богові, від якого походять усі благословення!

BS № 883, '14, 50; SB № 260, '14, 50

ТІ, ЩО ПРИХОДЯТЬ ВІД СХОДУ ТА ЗАХОДУ

«Багато-хто прийдуть від сходу та заходу, і засядуть у Царстві Небеснім із Авраамом, Ісаком та Яковом. Сини ж Царства повкидані будуть до темряви зовнішньої; буде там плач і скрегіт зубів» (Мат. 8:11,12)

ІЗРАЇЛЬТЯНИ були «синами царства», природними нащадками Авраама, яким Бог обіцяв царство (Вих. 19:5,6). Це Тисячолітнє царство, влада якого пошириться над усією землею під пануванням Божих знарядь, буде помічним в поширенні правди та праведності, а також в обмеженні зла, так, що благословляться всі племена землі. В процитованому вище вірші наш Господь провів зміну епохи, через яку природне насіння Авраама було вкинуто до цілковитої темряви – як таке, що було відкинуто від Божої ласки та особливого світла пророцтв, які протягом більш як вісімнадцяти століть освічували їх і давали їм користі «на всякий спосіб» (Рим. 3:1,2), більш як цілому світові.

Ті, що приходять від сходу та заходу і сідають за столом з Авраамом та вірними попереднього віку, є вірними, що походять з поган, покликаних стати Невістою і співспадкоємицею правдивого і єдиного спадкоємця всього – Христа Ісуса. Євреї (і навіть учні) не могли перетравити настільки твердої їжі, як ця, і тому наш Учитель залишив це як ще одну зі своїх невияснених «загадок»; Він лише сказав учням: «Я ще маю багато сказати вам, та тепер ви не можете знести... Той Дух правди, Він вас попровадить до цілої правди... що тільки почує, казатиме» (Ів. 16:12,13).

Євреї обурювались на таку думку, щоб хтось інших, окрім їх вибраного народу, міг мати участь в почестях царства. Навіть після воскресіння, коли наш Господь доручив учням іти навчати й христити всі народи (Мат. 28:19), вони думали, що Він мав на увазі кожного *ізраїльтянина*, розпорошеного між усіма народами; лише через кілька років вони зрозуміли, що погани мали бути співспадкоємцями тих самих обітниць (Еф. 3:6).

ПОКЛИКАННЯ ПОГАН

В Євангельському віці чесні погани почули цей «заклик» і через прийняття та наслідування Христа вийшли з темряви до дивного світла та великих привілеїв. Бог так запланував, оскільки євреї, через свою пиху, відкинули Христа та поклали край віку ласки для євреїв; тому також у віці Євангелії вони були залишені разом з поганським світом в темряві, відтяти від Божої ласки. Вони проходили

через утиск, страждання, неспокої та переслідування, що були добре відображені в метафорі «плач і скрегіт зубів». В Тисячолітньому царстві деякі євреї з часів Ісуса будуть відчувати жаль, коли зрозуміють свою невдачу в досягненні можливості бути *володарями* однієї з двох частин царства, а замість того будуть *підданими* в ньому.

Вибрані погани (вибрані через освячення духа, через віру в правду) мали прийти до царства вузькою, тернистою дорогою випробувань. Але вони не були тим пригнічені, не були «в темряві», тому що світло Божої слави, що променіла з обличчя Ісуса Христа, роз'яснилося в їх серцях і розігнало темряву. Вони не приходять з плачем та скреготанням зубами, бо хоча страждають, то страждають як добрі воїни – радіючи в утисках, тому що були визнані за гідних переносити наругу за Христове ім'я.

І ті, що тепер приходять, засядуть в Царстві з Авраамом і всіма вірними з природного насіння Авраамового як учасники радості Господа, а також обіцяної праці благословення всіх народів. Авраам, Ісаак і Яків, а також вірні пророки, як володарі, матимуть участь в цьому благословенному часі, а разом з ними Ісус Христос та Його Невіста, «Тіло Його».

Отже, є останні, що будуть першими, і перші, що будуть останніми (Лук. 13:30). Покликані в *першу чергу* отримають все, що було їм обіцяне, і, без сумніву, більше, ніж коли-небудь могли оцінити та сподіватися; та вони одержать уділ на людському рівні в нижчій, земній частині Тисячолітнього Царства.

Але Господь, Спадкоємець всього, а також Його вибрана вірна Невіста і співспадкоємиця успадкують те, про що Авраамові та пророкам ніколи не було сказано, що навіть не було об'явлено перед Євангельським віком (2 Тим. 1:10), а саме: духовну частину, духовний рівень Царства, як про це говорить Послання до Євр. 11:40: «Бо Бог передбачив щось краще про нас [*«останніх»* покликаних – в Євангельській церкві], щоб вони [покликані *«першими»* та всі інші] не без нас [Євангельської церкви] досконалість одержали».

BS № 690, '93, 72; SB № 82, '94, 96

Цю та інші публікації можна знайти на сайті: <http://biblijnyjprapor.com.ua>

або можна писати на e-mail: smre@biblijnyjprapor.com.ua.

З цієї адреси доступні подібні сайти у: США, Франції, Німеччині, Великобританії, Польщі, Литві та Росії.